

SLOVENSKI GOSPODAR

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „KMEČKO DELO“

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.

Telefon 21-13

Iznaja vsako sredo
Cene: Letno 38 din, polletno 20 din,
četrtletno 11 din; inozemstvo 64 din.
Poštno-čkovni račun številka 10.603
Reklamacije niso poštnine proste.

Cene inseratom: Čela stran
din 2000 —, pol strani din 1000 —,
četrt strani din 500 —, 1/8 strani
din 250 —, 1/16 strani din 125 —
Mali oglasi vsaka beseda din 1 —

Dr. Anton Korošec

V žalost se je zavila Slovenija. Izgubila je največjega svojega sina v sedanjosti. V soboto, 14. decembra, ob 7. uri zjutraj je prenehalo biti plemenito srce dr. Antona Korošca, našega narodnega voditelja. Kako ne bi mati plakala nad izgubo takšnega sina! Saj je dr. Korošec Slovenijo ljubil nad vse. Ona je bila cilj njegovih želja, njegovih teženj, njegovih naporov. Za njo je govoril, za njo pisal, za njo delal, za njo se mučil, za njo trpel. Slovenija je bila prva briga in edino veselje njegovega življenja.

S Slovenijo žaluje vsa Jugoslavija. Dr. Korošec ni bil samo slovenski, marveč tudi jugoslovanski politik. Obstoje, razvoj in napredek naše narodne jugoslovanske države mu je bil tem bolj pri srcu, ker je bil do dna duše preverjen, da je usoda Slovencev tesno povezana s Hrvati in Srbi ter da je obstoj našega naroda najboljše in morda edino zagotovljen v močni jugoslovanski državi. Zato je bila njegove iskrene ljubezni in požrtvovalne skrbi deležna tudi Jugoslavija.

Vse svoje velike državniške sposobnosti je voditelj Slovencev postavil v službo naši skupni državi, ki bo zlasti v zapletenih in nevarnih razmerah sedanjega časa težko utrpela njegovo izgubo. Temu prepričanju je dal izraza najpristojnejši činitelj v državi knez-namestnik Pavle, ki je po smrti Koroščev ob 11. uri prispel v sobo, v kateri je voditelj Slovencev izdihnil svojo dušo, ter globoko presunjen stoječ ob njegovem mrtvem telesu vzdihnil: »Njegova izguba je velika izguba. Z njim nisem izgubil samo velikega državnika, temveč tudi dobrega osebnega prijatelja!«

Očeta slovenskega naroda ni več med nami. Šel je od nas naš prvi borilec in zaščitnik, zagovornik naših pravic, branilec in dobrotnik vseh tlačanih, trpečih in ubogih. Mar je čudno, da je nedopovedna žalost zajela slovenska srca? Mar je čudno, da so solze zalile oči tisočerm in tisočerm? Mar je čudno, da je na ustnicah tisočerm v teh dneh plavalo vprašanje, bodisi izgovorjeno bodisi nemo: »Kaj bo z nami?!« Žalost je upravičena, toda imeti mora svoje meje. Ne sme se sprevreči v malodušje.

Dr. Korošec ni poznal malodušja ter mu je bil nasprotnik. Vedro, brez vse črnoglednosti je zrl v svet in našo slovensko bodočnost. Kdor bi se vdal malodušju, bi se pregrešil zoper spomin dr. Korošca. Bog Slovencev ne bo zapustil. Kakor nas je ohranil doslej, bo za nas vodil brigo ter nam pomagal tudi v bodoče. Mal narod smo, pa nam je Bog dal velike može. Dal nam je škofa Slomška, dal dr. Kreka, dal dr. Korošca. Vsi so prerano zapustili svoje ljudstvo. In vendar se niso popolnoma ločili od njega. Njihov duh plava nad nami oživlajoče, bodreče in tolažeče. Njihova molitev spremlja življenjsko pot našega naroda in njegove države. In v tem smislu kličemo: Slava spomenu dr. Korošca! Živela Slovenija! Živela Jugoslavija!